

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ק"כ ע"ב

פרשת במדבר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"כ ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יְחֻדָּא דָּא כְּדָקָא חֲזִי כְּמָה דְּאִמִּינָא, וְכָאָה חוֹלְקִיָּה בְּהָא עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי, דְּהָא יָדַע לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְיְחֻדָּא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלֹא עוֹד אֱלָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מְשִׁתְּבַח בֵּיהּ. עֲלִיָּה כְּתִיב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר.

תרגום לעברית

נִמְצָאָת קֶרֶן זוֹ שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים: אַחַת לְקַבֵּל אוֹתָהּ אָדָם בְּתַחֲלָה, אַחֵר כִּי לְקִשְׁרָהּ בְּשִׁתִּי זְרוּעוֹת, לְהִתְחַבֵּר בְּגוֹף וְלִהְיוֹת הַכֹּל אֶחָד. וְזֶהוּ סְדוּר שֶׁל הַיְחוד הַשְּׁלֵם. וְכָל צֶד וְצֶד בְּאוֹתוֹ קֹשֶׁר שְׂרָאוּי לוֹ, וְלֹא יִחְלִיף צֶד בְּצֶד אַחֵר שֶׁלֹּא רָאוּי לוֹ, כִּדִּי שֶׁלֹּא יַעֲנֹשׁ. מִי שֶׁעוֹשֶׂה יְחוד זֶה כְּרָאוּי כְּפִי שְׁאֲמִרְנוּ, אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֲרִי יוֹדֵעַ לְסִדְר שְׁבַח רַבּוֹנוֹ וְיְחוד רַבּוֹנוֹ, וְלֹא עוֹד, אֱלָא שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁתְּבַח בּוֹ. עֲלִיו כְּתוּב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר.

טקסט הזוהר

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (תהלים כה) לְדוֹד אֵלֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֶשָּׂא אֱלֹהֵי בְּךָ כְּטַחְתִּי וְגו', מֵאִי קָא חָמָא דָּוִד לְסִדְרָא הָאִי שְׁבַחָא הַכִּי. וְכִלְהוּ שְׁבַחֵי דְּאִינוּן בְּאֶלְפָּא בֵּיתָא כְּלָהוּ שְׁלֵמִין, וְהָאִי חֲסָרָא דְּלֹא אֵית בֵּיהּ ו'. וְאַמַּאי סְדוּרָא דָּא לְמִנְפֹּל עַל אֲנַפִּין.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (תהלים כה) לְדָוִד אֱלִיָּה ה' נִפְשִׁי אֲשָׁא אֱלֹהִי כִּי בִטָּחֲתִי וְגו'. מֶה רָאָה דָּוִד לְסִדֵּר שִׁבְחָה זֶה כִּכֶּה? וְכָל הַשִּׁבְחִים שֶׁהֵם בָּא''ב, כָּלֵם שְׁלָמִים, וְזֶה חֶסֶד, שְׁאִין בּו' ו'? וְלָמָּה סִדּוּר זֶה לִפְלָע אִפְּסִים?

טקסט הזוהר

אֵלָא (תא חזי) רְזָא עֲלָאָה הוּא, גְּנִיזוּ בֵּין חֲבֵרִיָּא. בְּשַׁעְתָּא דְלִילִיָּא עָאֵל, (ושלטא) אֵילָנָא תַתְּאָה דְתִלְיָא בֵּיה מוֹתָא פְּרִישׁ עֲנַפּוּי וּמַכְסִּיא לְכָלָא. וְעַל דָּא אַתְחַשֵּׁה. וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא טַעֲמִין טַעֲמָא דְמוֹתָא, וְאִקְדִּים בֵּר נֶשׁ וְיִהִיב לֵיה פְּקֻדוֹנָא דִּנְפִשִׁיה, וְאַפְקֻדִיה בִּידִיה בְּפְקֻדוֹנָא. וּבְגִין דְנִטִּיל לֹון בְּפְקֻדוֹנָא, תָּב פְּקֻדוֹנָא לְמֵאֲרִיה בְּשַׁעְתָּא דְאִתִּי צִפְרָא. כִּד אִתִּי צִפְרָא וְתָב לְגַבִּיה פְּקֻדוֹנִיה, בְּעִי לְבָרְכָא לֵיה לְקוּדְשָׁא בְרִיה הוּא, דְאִיהוּ מְחִימָנָא עֲלָאָה.

תרגום לעברית

אֵלָא סוּד עֲלִיוֹן הוּא גְּנִיזוּ בֵּין הַחֲבֵרִים. בְּשַׁעְתָּא שְׁנַכְנַס הַלִּילָה, (ושולט) הָעֵץ הַתַּחְתּוֹן שְׁחֵמוֹת תְּלוּי בּוּ, פּוֹרֵשׁ עֲנַפּוֹ וּמַכְסֶּה הַכֹּל. וְעַל כֵּן מַחֲשִׁיה, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעֲם הַמּוֹת, וּמִקְדִּים אָדָם וְנוֹתֵן פְּקֻדוֹן נֶפֶשׁוֹ, וּמִפְקִיד בְּיָדוֹ בְּפְקֻדוֹן. וּמַשּׁוּם שְׁלֹוקָה אוֹתָם בְּפְקֻדוֹן, חוֹזֵר הַפְּקֻדוֹן לְבַעֲלֵיו בְּשַׁעְתָּא שְׁמַגִּיעַ הַבִּקְרָה. כְּשֶׁמַּגִּיעַ הַבִּקְרָה וְחוֹזֵר אֵלָיו פְּקֻדוֹנוֹ, צָרִיךְ לְבָרֵךְ אֶת הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא הַנֶּאֱמָן הָעֲלִיוֹן.

טקסט הזוהר

לְבַתֵּר דְקָם, עָאֵל לְבִי כְּנִישְׁתָּא, מַעֲטָר בְּטוֹטְפִי. אֶתְפָּסִי בְּכִיסוּי דְצִיצִית. עָאֵל וּמִדְכִּי גְרַמִּיה בְּקוֹרְבָנִין בְּקֻדְמִיתָא. לְבַתֵּר קַבִּיל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּתָא בְּסִדּוּרָא דְשִׁבְחֵי דְדָוִד, דְאֵינוֹן סִדּוּרָא דְעוֹל מַלְכוּתָא. וּבְסִדּוּרָא דְשִׁבְחָא דָּא, אֲשָׁרָא עָלֶיהָ הָהוּא עוֹל. לְבַתֵּר סִדּוּרָא דְצִלוֹתָא דְמִיּוֹשֵׁב, וְצִלוֹתָא דְמַעוּמָד, לְקִשְׁרָא לֹון כְּחָדָא.

אחרי שקם, נכנס לבית הכנסת, מתעטר בתפלין, מתכסה בכסוי ציצית, נכנס ומטהר עצמו בקרבנות בתחלה, אחר כך מקבל עליו על מלכות בסדור של שבחי דוד, שהם סדור של על מלכות. ובסדור שבח זה משרה עליו אותו על. אחר כך סדור תפלת מישוב, ותפלה מעמד, לקשרם כאחד.

טקסט הזוהר

תא חזי רזא דמלה אף על גב דצלותא תלייא במלולא ודבורא דפומא, כלא תלייא בעקרא דעובדא בקדמיתא, ולבתר בדבורא ובמלולא דפומא. מאן עובדא, אלא ההוא עובדא דעביד בר נש בקדמיתא, כגוונא דצלותא הוא, ולא יצלי בר נש צלותא, עד דיתחזי עובדא בקדמיתא כגוונא דצלותא. (שמות ר"א ע"ב)

תרגום לעברית

בא ראה סוד הדבר, אף על גב שתפלה תלויה במלל ודבור הפה - הכל תלוי בעקר המעשה בתחלה, אחר כך בדבור ובמלל הפה. איזה מעשה? אלא אותו מעשה שעושה האדם בתחלה כמו תפלה זו. ולא יתפלל אדם תפלה, עד שיראה מעשה בתחלה כמו התפלה.

טקסט הזוהר

עובדא דקדמיתא (ס"א בקדמיתא עובדא) בשעתא דבר נש קאים, בעי לדכאה גרמיה בקדמיתא. ולבתר יקבל עליה האי עול, לפרשא על רישיה פרישו דמצוה. לבתר יתקשר קשורא דיחודא דאינון תפלין, (מהו תפלין) תפלה של ראש, ושל יד. ולא תקנא לון בקשורא חדא בשמאלא, ועל לבא, כמה דאוקימנא (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגו'. וכתיב (שיר השירים ח) שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך. והא אוקימנא. ודא הוא עובדא בקדמיתא.

מעשה ראשון (בראשונה מעשה) בשעה שאדם קם - צריך לטהר עצמו בתחלה, ואחר כך יקבל עליו על זה, יפרש על ראשו פריסת מצוה. אחר כך יקשר קשר היחוד, שהם תפלין, (מהו תפלין, ' תפלה של ראש ושל יד, ולתקנם בקשר אחד בשמאל ועל הלב, כפי שבארנו (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגו'. וכתוב (שם ח) שימני כחותם על לבי כחותם על זרועי. והרי בארנו. וזהו המעשה שבתחלה.

טקסט הזהיר

לבתר בשעתא דבר נש עאל לבי כנישתא, ידכי גרמיה בקדמיתא, בקרבנין, במלולא דפומא. לבתר יקבל עליה האי עול מלכות, לפרשא על רישיה (פרישו דמצוה) בשבחי דדוד מלכא. כגוונא דעובדא דפריש על רישיה פרישו דמצוה. ולבתר צלותא דמיושב, לקבל תפלה של יד. לבתר צלותא דמעומד, דהיא לקבל תפלה דרישא. ודא כגוונא דדא. עובדא כגוונא דדבורא. ודאי בעובדא ומלולא תלייא צלותא.

תרגום לעברית

אחר כך, בשעה שאדם נכנס לבית הכנסת, יטהר עצמו בתחלה בקרבנות, בדבור הפה. אחר כך יקבל עליו על מלכות זה, לפרש על ראשו (פרישת מצוה) בשבחי דוד המלך, כמו המעשה שפורס על ראשו פרישת מצוה. אחר כך תפלת מישב כנגד תפלין של יד, ואחר כך תפלת מעמד שהיא כנגד תפלין של ראש. וזה כמו זה. מעשה כמו דבור. ודאי במעשה ודבור תלויה התפלה.

טקסט הזהיר

ואי פגים עובדא, מלולא לא אשכח אתר דשריא ביה, ולא איהו צלותא, ואתפגים ההוא בר נש לעילא ותתא. (ולא עוד אלא) דבעינן לאחזאה עובדא, ולמללא מלולא עליה, ודא הוא צלותא שלים. ווי ליה לבר נש דפגים צלותיה, פולחנא דמאריה. עליה

כְּתִיב, (ישעיה א) כִּי תִבֹּאוּ לִרְאוֹת פָּנַי וְגו'. גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלָה אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ, דִּהָא
בְּעוֹבְדָא וּבִמְלוּלָא תִלְיָא מִלְתָּא.

תרגום לעברית

וְאִם פּוֹגֵם אֶת הַמַּעֲשֶׂה, הַדְּבוּר לֹא מוֹצֵא מְקוֹם שְׁשׁוּרָה בּוֹ, וְזוֹ לֹא תִפְלָה, וְנִפְגָּם הָאִישׁ
הַהוּא לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה, (ולא עוד, אלא) שְׁצָרִיךְ לְהִרְאוֹת מַעֲשֶׂה וּלְמַלֵּל דְּבוּר עָלָיו,
וְזוֹהִי תִפְלָה שְׁלֵמָה. אוֹי לְאִישׁ שְׁפּוֹגֵם בְּתִפְלָתוֹ, עֲבֹדֶת רְבוּנוֹ, עָלָיו כָּתוּב (ישעיה א)
כִּי תִבֹּאוּ לִרְאוֹת פָּנַי וְגו'. גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלָה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ. שֶׁהָרִי בַּמַּעֲשֶׂה וּדְבוּר הַדְּבַר
תְּלוּי.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּכֵר נָשׁ עָבִיד צְלוֹתָא כְּגוֹנוּנָא דָּא, בְּעוֹבְדָא וּבִמְלוּלָא, וְקָשִׁיר קְשׁוּרָא
דִּיחֻדָּא, אֲשֶׁתִּכַּח דְּעַל יְדֵיהּ מִתְבָּרְכֵן עֲלָאִין וְתַתָּאִין. כִּדִּין בְּעֵי לִיהּ לְכַר נָשׁ לְאַחֲזָא
גְרָמִיהּ, בְּתַר דְּסִיִּים צְלוֹתָא דְּעַמִּידָהּ, כְּאֵלּוּ אֲתַפְטֵר מִן עֲלָמָא, דִּהָא אֲתַפְרֵשׁ מִן אֵילָנָא
דְּחַיִּי, וְכִנְיֵשׁ רַגְלֵי לְגַבֵּי הָהוּא אֵילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאֶהְדֵּר לִיהּ פְּקֻדוּנִיהּ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר
(בראשית מט) וַיֵּאסֹף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה. דִּהָא אוּדֵי חֲטָאוֹי, וְצִלֵּי עֲלִיָּהּ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כִּיּוֹן שְׂאָדָם עוֹשֶׂה תִפְלוֹת כְּהָ, בְּמַעֲשֶׂה וּבְדְבוּר, וְקוֹשֵׁר קָשֶׁר הִיחֻד, נִמְצָא
שְׁעַל יְדוֹ מִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתָּוֹנִים. וְאִזְ צָרִיךְ הָאָדָם לְהִרְאוֹת עֲצֻמוֹ, אַחֲרֵי שְׁסִים
תִּפְלֵת עַמִּידָהּ, כְּאֵלּוּ נִפְטֵר מִן הָעוֹלָם, שְׁהָרִי נִפְרָד מֵעֵץ הַחַיִּים וְכִנְס רַגְלָיו לְאוֹתוֹ עֵץ
הַמּוֹת, שְׁהַחֲזִיר לוֹ פְּקֻדוּנוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) וַיֵּאסֹף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה, שְׁהָרִי
הוֹדָה עַל חֲטָאוֹ וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם.

הַשְׁתָּא בְּעֵי לְאַתְכַּנְשָׁא לְגַבִּי הָהוּא אֵילָנָא דְּמוֹתָא, וְלִמְנַפֵּל, וְלִימָא לְגַבִּיהָ אֵלֶיהָ יְיָ נִפְשִׁי
אֲשָׁא. בְּקִדְמִיתָא,

עֲכָשׁוּ צָרִיךְ לְהִתְכַּנֵּס לְאוֹתוֹ עֵץ הַמָּוֶת, וְלִנְפֹל וְלִזְמַר אֵלָיו, אֵלֶיהָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׁא.
בְּהִתְחַלָּה נָתַתִּי לָהּ בְּפִקְדוֹן. כָּעַת שֶׁקִּשְׁרָתִי אֶת הַיְּחִוּד וְעָשִׂיתִי מַעֲשֶׂה וְדְבוּר כְּרָאוּי
וְהוֹדִיתִי עַל חֲטָאִי, הֲרִי נִפְשִׁי מִסְרָתִי לָהּ בְּוֹדָאִי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.